

DOTAȚIUNEA CAROLU I.

PROGRAMA

PENTRU

ADUNAREA DATELORU

PRIVITORE LA

LIMBA ROMĂNĂ

DE

B. P. HASDEU.

Editiunea Academiei Române.

BUCURESCI

TIPOGRAFIA ACADEMIEI ROMÂNE, (LABORATORII ROMÂNI)

Nr. 26. — STRADA ACADEMIEI, — Nr. 26.

1884

DOTAȚIUNEA CAROLU I.

PROGRAMA

PENTRU

ADUNAREA DATELORU

PRIVITORE LA

LIMBA ROMĂNA

DE

B. P. HASDEU.

Ediția Academiei Române.

BUCURESCI
TIPOGRAFIA ACADEMIEI ROMÂNE, (LABORATORII ROMÂNI)
Nr. 26. — STRADA ACADEMIEI, — Nr. 26.

1884

Deschidendă sesiunea generală a Academiei Române din 1884, M. S. Regele a rostită următoarele cuvinte :

«Avându onorul de a fi membri ai acestei adunări, Regina și Eștă venimă totuș-dă-una cu bucuria în mijlocul D-vosstră, spre a asculta discuțiile științifice, pe cară le urmărimă cu unu interesu neîncetată. Si cum pote să fie altuș-felu, cându lucrările de căpetenia ale Academiei sunt istoria și limba, temeliele existenței noastre naționale? Téra datoră astă-dă Academiei unu șiru de documente istorice, ascunse până acum, și cară au fostu scōse din întinericu prin ostenelele neobosite ale membrilor ei, răspândindă astuș-felu o nouă lumină asupra trecutului némulu românescu. Nu mai puțină însă trebuie să ne ocupăm și de viitoru..... de limba noastră, care s'a păstrată neatinsă în câmpiiile roditóre ale Dunăre, în plaiurile mărețe ale Carpaților, aceste ținuturi încântătoare, desrise cu măestria și în o limbă aşa de curată de poetul nostru popularu V. Alexandri. Ce sarcină mai dulce pote ave Academia decâtă a lua sub paza sa acéstă limbă veche, pe care poporul o înțelege și iubesc? Măntinemu dar aceste frumose expresiuni întrebuițate de străbuni, și nu ne tememă de cuvinte cară au căpetată de văcuri împămintenirea.

«*Superflua non nocent.*»

«Ce limbă are norocul de a dispune de patru cuvinte pentru o însușire, care trebuie să fie mandria fie-cărui popor, care trebuie să fie scrisă pe stéglul fie-cărui armate : voiničă, vitejă, bravură, eroismu? Să ne ferimă însă de o imbelșugare de expresiuni moderne, care, ne punându o stavilă la timpu, va înstrăina poporului limba sa.

«Amu fostu îndemnată a rosti aceste căte-va cuvinte prin drago-

«stea care am pentru frumosa și bogata limbă română și fiind
«încredințat că dorința mea — îndrănescu a dice și a Academiei —
«nu rămâne un pium desiderium.

«Supună dar la chibzuiala D-vostre, dacă nu ar fi folositoră de a
«face un felu de *Etymologicum magnum Romaniae*, conținându-tot
«cuvintele vechi, cară al mintrelea voră fi perduite pentru generații
«nile viitoare.

* ISMACADA *

«Verba volant, scripta manent.

«Spre a sprijini această întreprindere, pentru care patru, cinci, săse
«ani vor fi trebuincioși, punu în fie-care anu modestă sumă de săse
«miș leă la dispoziția Acadmiei.

«Într'addevără, lucrarea aceasta este forte intinsă, pote chiară ne-
«mărginită; să ne amintimă însă cuvintele lui Horați: *Est modus*
«*in rebus. sunt certi denique fines*, și sun convinsu că opera Aca-
«demiei, care-si va ridica și unu monumentu neperitoru, va fi
«încoronată de o isbândă fericită.»

Chibsuindu asupra dotațunii Maiestății Sale, Academia Română a bine-voită a'mă incredința mie îndeplinirea Augustei dorințe și a primi totu-o-dată următorul prospectu, pe care mă crezusem datoră a îl supune spre aprobare:

«Lucrarea, care se ve executa din dotațunea M. S. Regelui, nu va ave în vedere anume limba română literară de astăzi, ci mai alesă limba cea veche și graiului actualu al poporului cu diverginte sale dialectale.

Pentru limba cea veche voră servi ca făntâne:

1. Texturile vechi române tipărite și manuscrise;
2. Cuvinte sau locoțiuni române de prin vechile documente scrise slavonesce sau în altă limbă străină;
3. Actele vechi publicate sau inedite scrise românesce;
4. Vechile dicționare și glosare române manuscrise.

«Pentru graiului actualu al poporului cu divergintele sale dialectale voră servi ca făntâne:

1. Scriitorii moderni forte populari, precum Alexandri, Costachi Negruzzii, Aton Pann etc. și unii scriitori de pe la începutul secolului;
2. Dicționarele și vocabularele române, mai alesă aceleia din prima

jumătate a secolului, dar töte cernute prin excluderea neologismelor;

3. Poesiile poporane, basmele, dicțioarele, locuțiunile proverbiale etc. publicate sau inedite;

4. Archaisme și provincialisme adunate de-a dreptul din gura poporului, întru căt graiul viu conservă până astăzi elemente dispărute din limba literară;

5. Terminologia tecnică vulgară din istoria naturală și din viața industrială.

«Pentru inavuțirea ultimelor două rubrice, a patra și a cincea, se vor consulta învățătorii sătescî, preotî și alte persoane de prin sate din töte provinciele locuite de Români, cărora li se va adresa un cestionar ad-hoc, tipăritu într'un mare număr de exemplare sub titlu de : *Dotațunea Carol I. Programă pentru adunarea datelor privitorice la limba română*. Răspunsurile la acestu cestionar, după ce vor fi utilizate, se vor depune în originalu în archiva Academiei.

«Stabilită pe aceste base, lucrarea va da după puțină pentru fiecare cuvîntu, pe lîngă traducerea sensului generalu în limba latină sau în cea francesă, următoarele rubrice :

- Forma cea mai răspândită și formele dialectale vechi și nuoane;
- Diferitele accepțiuni cu citarea exemplelor din făntânele indicate mai susu;
- Filiațiunile istorico-etimologice.

«Spre a fi înlesnită în sarcina curatului materialu, autorul, avându o neapărata trebuină de celu puținu trei tineri cari să lucreze sub direcțiunea sa, primindu o modestă retribuțione, guvernul va fi rugatul din partea Academiei Române să iea cu acestu scopu o mersură ce va crede de cuviință.

«Opera întrégă urmându a fi terminată în intervalu de 6 ani, în fie-care anu autorul va prezenta Academiei o parte din lucrare, însotită de un raportu despre mersul ei ulterior. Tipărirea definitivă se va pute începe în sesiunea generală din anul 1885, după ce Academia va fi luată cunoștință de unu specimenu al operei.»

Grăbindu-mă acumu, cu o oră înainte, a da la lumină Cestionarul, despre care vorbesce prospectul, îmi permitu a atrage atenționea corespondenților mei asupra următorelor puncturi :

- A nu răspunde la töte cestiunile, ci numai la acelea

în privința cărora corespondentul e în deplină cunoștință de causă;

2º. A arăta totu-d'a-una cu precisiune localitatea în care se întrebuintează cuvântul;

3º. A însotii fie-care vorbă de câte-va fraze în cari ea figuréză, pentru a se putea înțelege astu-felu mai bine sensul cuvântului sau deosebitele lui sensuri în gura poporului;

4º. A transcrie vorbele și frazele cătă se poate mai foneticu, adeca intocmai așa cum le rostesc poporul;

5º. Răspunsurile să se adreseze : D-lui *B. P. Hasdeu la Bucurescī.*

1. In ce cuvinte anume poporulă de acolo rostesce curatū pe *a* celăi neaccentatū, fără a'lă trece în *ă*, bună óră *malaiu*, iar nu *mălaiu* și altele ?
2. In ce se cuprinde pe acolo, în chipulă de a rosti ală poporulă, deosebirea între sonurile *ă* (*z*) și *i* sau *â* (*x*) ?
3. Cari sint cuvintele unde se aude mař bine sonulă *x* ?
4. Se dice óre : *sară*, *fată*, *masă* etc., oră *séră*, *fétă*, *mésă* și altele ?
5. Sunt óre cuvinte, în cară poporulă rostesce curatū pe o celăi neaccentatū, fără a'lă trece în *u*, bună óră *dormimă* pentru *durmimă*, *Română* pentru *Rumână* etc. ?
6. Se dice óre *umblu* oră *înblu*? *unghiu* oră *înghiu*? sau cum altă-felă se dice ?
7. Sunt óre cuvinte, în cară *nă* nu s'a muștată în *ă*, precum *întâniu* pentru *întăiu*, *cunău* pentru *cuiu*, *stranău* pentru *straiu*, *călcănu* pentru *călcănu* etc. ?
8. Sunt óre cuvinte, în cară *lă* nu s'a muștată în *ă*, precum *tuliu* pentru *taiu*, *puliu* pentru *puiu*, *lăepure* pentru *lepure*, *ureclie* pentru *urechie* și altele ?
9. Se audă óre pe acolo în chipulă de a rosti ală poporului vocală lungă, adecă *a* lungită ca *aa*, *o* ca *oo*, etc. ?
10. Se întâmplă óre, ca poporulă să rostescă întregă pe *u* dela sfîrșitulă unuă cuvintă fără articolă, precum *omu* în locă de *om*, sau la verbură ca *facu* în locă de *facă* etc. ?
11. Nu cumva se rostesce căte o dată întregă *i* dela sfîrșitulă cuvintului, bună-órá *ómeni* pentru *ómenă*, *faci* pentru *facă* etc. ?

12. Se dice óre *cuvante*, *mente*, *mormente*, *vene*, *mene*, etc. în locú de *cuvinte*, *mine*, *morminte*, *vine*, *mine*?
13. Diftongulă *oa* se rostesce elū curată, adecă aşa ca să se audă de o potrivă *o* și *a*, ori se aude mai multă numai una din ele și care anume?
14. Diftongulă *ea* se rostesce elū aşa ca să se audă bine *e* și *a*, ori se aude mai multă ca *ia*?
15. Sunt óre cuvinte, în cară poporulă rostesce é sau *ea* acolo unde limba nôstră literară de astădă pune pe simplulă *e*, de ex. *plăceré* pentru *plăcere*, *lége* pentru *lege*, *mérge* pentru *merge* etc.?
16. Sunt óre cuvinte, în cară se rostesce simplulă *e* acolo unde limba nôstră literară de astădă pune pe é, de ex. *sese* pentru *sése*, *vre* (voesce) pentru *vrea*, și altele?
17. Ce alte particularități, strâine limbei nôstre literare de astădă, se observă în privința vocaleloră în grafulă poporului de acolo?
18. Poporulă de acolo cunoscă elū numai sonulă *z*? ori că deosebesce pe *z* de *dz*?
19. *Z* în *Dumnezeu* se rostesce elū totă aşa ca *z* în *praznicu*, ori altăfel cumva?
20. Cară sunt anume cuvinte, unde se aude *dz* în locú de *z*?
21. Poporulă de acolo rostesce elū óre pe *r* în două feluri, deosebindă adecă pe un *r* virtosu, ceva ca *rr*, de unu *r* móle?
22. În cară cuvinte anume se aude *rr*?
23. Poporulă de acolo preface elū óre pe *f* în *h*, de exemplu *hie* pentru *fie*, *hier* pentru *fier*, *herbe* pentru *fierbe* etc.?
24. Sunt óre cuvinte, în cară *fie* sau *fi* nu se preface nică o dată în *hie* sau *hi*?
25. Sonurile *fie* sau *fi* nu se rostescă óre ca și sau chiară ca *ci*, bună-óră *șeru* sau *ceru* pentru *fieru*?
26. În ce cuvinte preface poporulă de acolo pe *v* în *h*, de ex. *hulpe* pentru *vulpe*, *răhnire* pentru *răvnire* etc.?
27. Scîti óre cuvinte, în cară *h* se preface în *v*?
28. Poporulă de acolo nu rostesce elū óre de o potrivă, fără a simți deosebirea de sonuri, *fie* și *hie* sau *vulpe* și *hulpe*?
29. În ce cuvinte poporulă preface pe *v* în *g*, de ex. *ghiu* în locă de *viu*, *ghie* pentru *vie* etc.?

30. Nu se rostesce óre *jiū* sau chiar *giū* pentru *viū*, și altele de asemenea?
31. Unú *v* la începutul cuvîntului nu pere elú óre câte o dată, rostindu-se bună-óră *in* în locú de *vinú*?
32. În cuvintele *stéua*, *diua*, *réua* etc. nu se aude óre *va* pentru *ua*, adecă *stéva*, *diva* și altele?
33. Deosebesce óre bine poporulú de acolo pe *j* (ʒ) de *g̃ ū*, ori că le pune pe una în locú de alta, dicîndu de exemplu *giurú* pentru *jurú* sau *jinere* pentru *ginere*?
34. Poporulú de acolo rostesce elú óre pe *bi ca ghi*, de pildă *ghine* pentru *bine*, *cerghī* pentru *cerbī*, *corghī* pentru *corbī* etc.?
35. Poporulú de acolo rostesce elú pe *pi ca ki*, de ex. *k̃ept* în locú de *p̃eptū*, *kic̃or* în locú de *piciorū*, și altele?
36. Nu cumva se rostesce chiar *cept* sau *cic̃or* în locú de *p̃eptă* și *piciorū*?
37. Cum se rostesce pluralulú dela *lupū* și dela *popă*, adecă: *lupī*, *lukī*, *lupki*, *lupcī* sau cum altú-felú?
38. *Mie* și *m̃ielū* cum óre se rostescú, adecă: *nie*, *ñielū*, ori *mnie*, *mnielū*, sau cum altú-felú?
39. Poporulú de acolo rostesce elú în același chipú *mie* (1000) și *mie* (pentru mine) în frasa: «m̃i-a datú mie o mie de leī»?
40. În ce cuvinte poporulú de acolo preface pe *n* între vocale în *r*, bună-óră *pírā* în locú de *pínă* și altele?
41. În ce cuvinte poporulú de acolo preface pe *r* în *n*, bună-óră *fánină* pentru *färină* etc.?
42. Poporulú de acolo nu amestecă óre pe *j* cu *ş*, întrebuiñându pe una în locú de alta?
43. Nu amestecă óre pe *s* cu *z*?
44. Nu amestecă óre pe *c̃i* cu *g̃i*?
45. Cari sunt exemple de toté aceste schimbări de consóne în gura poporulu, și de alte schimbări de aceiași fire ce se mai observă pe acolo?
46. Rostesce poporulú pe acolo *fluerariú* ori *fluerar*, *mâncăto-riú* ori *mâncător*, *ajutoriu* ori *ajutor*, *cuptoriú* ori *cuptorū*, și alte vorbe de acestú felú?

47. Are poporulă pe acolo obiceiul de a dice : *l'amă văduțu-lă*, *te-aă bătutu-te*, *i-amă datu-ă*, *ne-amă întâlnitu-ne*, *le-aă arătalu-le*, — cu pronumele repetită? ori dice numai : *l'amă văduță*, *i-amă dată*, *ne-amă întâlnită* etc.?

48. Are poporulă pe acolo obiceiul de a dice : ómenii *merge*, copiii *dórmē*, muierile *tace*, în locu de : ómenii *mergū*, copiii *dormū*, muierile *tacū* ?

49. Dice poporulă pe acolo *mânile*, *mânule*, *mânurile*, ori într'altă-felă? se intrebuișteză numai o formă? și care? ori se intrebuișteză mai multe și anume cari?

50. Cari sunt cuvintele, puținu intrebuințate pe auri sau necunoscute, privitore la climă, adeca la iarnă, primăvară, vară, toamnă, zăpadă, ghiață, poleiu, arșiță etc.?

51. Cari sunt cuvintele, puținu intrebuințate pe auri sau necunoscute, privitore la poziunea locurilor, bună ora la :

mare, noiană, toiu, riu, pâriu etc.?

munte, movilă, măgoră, dălmă, gruiu etc.?

codru, pădure, rediu etc.?

stană, lespede, stîncă, cărșiă etc.?

vale, văgăună, grăpă, vizuină etc.?

52. Cari sunt pe acolo numirile locale cele mai neobicinuite pe auri, și cum își explică sau cum tălmăcesc poporulă acele numiri?

53. Cari sunt cuvintele, puținu intrebuințate pe auri sau necunoscute, privitore la minerale, adeca : pétră, bolovană, cotrónă, aură, argintă, feră, cositoră, plumbă, păcură, etc.?

54. Cari sunt metaforele, figurele sau asemănările luate de popor din lumea minerală, adeca : ce felă de lucruri sau de însușiri se asemeneză cu aurulă, ce felă cu argintulă, cu ferulă etc. și cu ce cuvinte anume?

55. Cari sunt cuvintele, puținu intrebuințate pe auri sau necunoscute, privitore la vegetațiune, adeca părțile arborulu sau plantelor una câte una, crescerea plantelor etc.?

56. Cari sunt numirile cele mai neobicinuite pe auri ale arborilor sălbatici : stejară, fagă, ulmă, mestecănnă, anină, bradă, etc.?

57. Cari sunt numirile cele mai neobicinuite pe auri ale arborilor roditori : pără, mără, prună și altele?

58. Cari sunt pe acolo diferitele numiri de struguri, cu descrierea pe cătu se potă mai pe largă a fiecării varietăți?

59. Cară sunt pe acolo cuvintele privitore la viă și la lucrarea ei sau la culesă?
60. Cară sunt pe acolo numirile feluriteloră vinuri și cele privitore la culorea vinului, la gustul lui, la tăria etc.?
61. Cară sunt pe acolo numirile feluriteloră grâne: grâu, ordă, ovăsă, etc. și dacă sunt vre-unele numiri neobișnuite pe aiiură?
62. Cară sunt pe acolo numirile, puțină întrebuițate pe aiiură sau necunoscute, ale legumelor: bobă, mazere, fasole etc.?
63. Sunt ore pe acolo numiri de arbori, de plante, de grâne sau de legume, cară se întrebuițează și pe aiiură în teră, dar cu unu altu înțelesă?
64. Cară sunt pe acolo, într-unu numără pe cătu se pote mai mare și cu o descriere pe cătu se pote mai lămuri, numirile diferitelor burueni, ierburi și flori?
65. Cară sunt metaforele, figurele sau asemănările luate de poporă din lumea vegetală, adeca: ce felă de lucruri sau însușiri se asemănă cu arborulă cutare, cu florea cutare, cu buruiana cutare etc.?
66. Cară sunt pe acolo numirile, puțină întrebuițate pe aiiură sau necunoscute, ale feluriteloră fiare și dobitoce?
67. Cară sunt pe acolo cuvintele în privința calulu: felurile lui, vrîsta lui, culorea și altele?
68. Cară sunt pe acolo cuvintele în privința boului și vacei: felurile, vrîsta, culorea și altele?
69. Cară sunt pe acolo cuvintele în privința berbeculu: și oie: felurile, vrîsta, culorea și altele?
70. Cară sunt pe acolo cuvintele în privința caprei și a porcului: felurile loră, vrîsta, culorea și altele?
71. Cară sunt pe acolo cuvintele în privința cănelu: felurile, vrîsta, culorea și altele?
72. Cară sunt pe acolo cuvintele în privința pisicei?
73. Cum se numescă pe acolo deosebitele feluri de șoreci?
74. Cum se numescă pe acolo deosebite feluri de vermi?
75. Cum se numescă pe acolo deosebitele feluri de insecte?
76. Cară sunt pe acolo cuvintele despre gâscă, rață, lebedă, porumbelă sau tururică, cocoșă și găină și altele?

77. Cară sunt pe acolo cuvintele privitore la albină și la creșterea albinelor?
78. Cară sunt pe acolo cuvintele despre ursă, lupă, vulpe, cerbă sau ciută și căprioră, vidră, șepure, veveriță, etc.?
79. Cară sunt pe acolo cuvintele privitore la vultură, uliu, coroiu, șoimă și alte păsări răpitore de acestu fel?
80. Cară sunt pe acolo cuvintele privitore la bufniță sau cu cuvæ?
81. Cară sunt pe acolo cuvintele privitore la corbă și cioră?
82. Cară sunt pe acolo cuvintele privitore la mărلă, sturdă, cărliă, rândunică, vrabiă, cucă, pătărniche etc.?
83. Cară sunt pe acolo cuvintele privitore la cocoră și la bardă sau cocostarcă?
84. Cară sunt pe acolo cuvintele privitore la broscă și felurile ei, la arică, la vîzură etc.?
85. Cară sunt pe acolo cuvintele privitore la șopârlă cu felurile ei, și la șerpă cu felurile lor?
86. Cară sunt pe acolo cuvintele privitore la melcă sau culbecă, la scoică, la racă, la paianjenă, la omidă, flutură, lăcustă, grieră, furnică, lipitoră etc.?
87. Cară sunt pe acolo numirile feluriilor pesci?
88. Cară sunt metaforele, figurele sau asemănările luate de popor din lumea animală, adecă: ce fel de lucruri sau însușiri se asemănă cu fiarea cutare sau cu dobitocul cutare?
89. Cum se chiămă pe acolo sonul sau glasul ce scotă felurile fiare sau dobitoce, bună-óră boulă muge, rața măcăesce și aşa mai încolo pentru toate animalele, în privința căroră se află în popor câte o vorbă deosebită?
90. Cară sunt pe acolo cuvintele privitore la vînătoare?
91. Cară sunt tipetele sau strigătele ce obiceiuesc vînătorii, fiind în privința vînatulu, fie în a căinilor de vînat?
92. Ce fel de numă se dă pe acolo căinilor de vînat?
93. Cară sunt pe acolo cuvintele în privința pescăriei?
94. Cară sunt pe acolo cuvintele privitore la cîobăniă, bună-óră felurile de locuință cîobânescă, unelele obiceiuite de cătră cîobani,

vorbe despre pășiune, despre brînzeturî și lăpturî cu felurile lorî și cu chipulî de a le face etc.?

95. Ce felî de numî daî cîobaniî vitelorî ca să deosebescă pe una de alta?

96. Ce felî de numirî se dă pe acolo câinilorî cîobănescî?

97. Ce deosebire facu cîobaniî între unî dulâu, unî mosocu sau unî altu-felî de câine de stână?

98. Cum împărtescî cîobaniî șiu și cum se chiamă la ei fiecare parte a filei?

99. Cari sunt metaforele, figurele sau asemănările întrebuițate de cătră cîobanî în privința deosebitelor lucruri sau însușirî?

100. Aî óre cîobaniî cuvinte, pe carî nu le întrebuițeză cei-lalți săteni?

101. Cari sunt pe acolo cuvintele, puținu întrebuițate pe aîuri sau necunoscute, privitore la plugăriă?

102. Cum se numescî deosebitele feluri de câmpu, lucratu și ne-lucratu?

103. Cum se numescî deosebitele unelte sau scule de plugăriă?

104. Cum se numescî, una câte una, deosebitele părți ale plugului?

105. Cum se numescî, una câte una, deosebitele părți ale căruței?

106. Cum se numescî, una câte una, deosebitele părți ale mórei?

107. Cum se numescî deosebitele meșteșuguri sau meserie cunoscute pe la țéră?

108. Cum se numescî uneltele de dulgheria, materialul și apucăturile la lucru ale dulgherilor?

109. Cum se numescî uneltele de ferăria, materialul și apucăturile la lucru ale ferarulu?

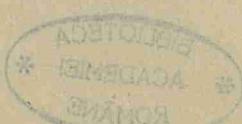
110. Cum se numescî uneltele de zidăria, materialul și apucăturile la lucru ale zidarulu?

111. Cum se chiamă deosebitele feluri de țesături țérănescî, covore, pânzeturî etc.?

112. Cum se chiamă deosebitele unelte de torsu, țesutu și cusutu?

113. Cari sunt pe acolo cuvintele, puținu întrebuițate pe aîuri sau necunoscute, privitore la plutire, precum luntre, vislă etc.?

114. Cum se chiamă deosebitele arme, cu cari se servesc sătenii?
115. Ce fel de cuvinte s-au păstrat printre săteni despre armele obicinuite la Român în trecut?
116. Cari sunt pe acolo cuvintele, puțină întrebuițate pe aici sau necunoscute, privitore la ale casei, precum la: zidă, acoperiș, portă, ferestre, valără, beciu, curte sau ogradă, puț, pată, scaune sau lavițe, mese, ole etc.?
117. Öre se întrebuițează același cuvintă, când este vorba că mănâncă unu om și când este vorba că mănâncă o fiară sau unu dobitoc, ori că altu-fel se numește mâncarea de om și altu-fel mâncarea de animal?
118. Cari sunt pe acolo, una căte una, numirile haînelor la săteni, fie bărbătescă, fie femeiescă?
119. Cari sunt pe acolo numirile podobelor femeiescă, precum: salbă, brătără, inele etc.?
120. Cari sunt pe acolo numirile mai deosebite ale măncărilor?
121. Cari sunt pe acolo numirile deosebite ale băuturilor?
122. Cari sunt cuvintele privitore la înrudire, adecă despre părinți, frați, veri și alte rude, trupescă și sufletescă?
123. Cari sunt cuvintele privitore la căsătorie, începându dela logodnă pînă la săvîrsirea nunte?
124. Ce fel de jurăminte întrebuițează poporul de acolo?
125. Ce fel de ocări întrebuițează poporul de acolo?
126. Ce fel de jocuri copilărescă, cu cuvintele privitore la ele, cunosc poporul de acolo?
127. Cum se numesc vasele pentru gătirea bucătelor, pentru punerea lor pe masă și pentru ducerea lor în câmp?
128. Cari sunt pe acolo cuvintele cu privire la gătirea bucătelor și la totu ce se ține de acăsta?
129. Cum se numesc deosebitele feluri de cântece ce le cântă poporul de acolo?
130. Cari sunt pe acolo cuvintele privitore la jocul de cărti?
131. Ce fel de danțuri, cu cuvintele privitor la ele, cunosc poporul de acolo?

132. Cum se numescă pe acolo deosebitele instrumente de muzică, cu părțile fie-cărui?

133. Cari sunt pe acolo cuvintele privitore la înmormântare?

134. Face poporul vre-o deosebire între sufletul de om și sufletul de dobitoc, și cum se numește a-parte fie-care din ele?

135. Este ore vre-unu cuvîntu deosebitu cându se vorbesce despre morți de om și unu cuvîntu deosebitu cându se vorbesce despre morți de dobitoc, bună oră: omul mōre și dobitocul cicnesce?

136. Cari sunt credințele poporului în privința cugetului, a minții, a gândirii etc.?

137. Cum înțelege poporul frumosul, și cari sunt, după părerea lui, lucrurile cele mai frumose în lume?

138. Care este părerea poporului în privința stelelor, despre natura lor, scopul etc.?

139. Cum se chiamă la popor, una căte una, deosebitele stele, și ce se dice despre fie-care din ele?

140. Cum se chiamă partea cea albicioasă a cerului de noapte, pe care unii o numescă calea lui Troianu, și ce se povestesc despre ea?

141. Cum privesce poporul eclipsa ori întunecarea sôrelui sau a lunei, și ce povestesc despre acestea?

142. Ce sunt vîrcolaci după credința poporului și cum se mai chiamă?

143. Cum înțelege poporul aşa numitul *diochiu* și ce povestesc în acăstă privință?

144. Ce felu de dină și dîne cunoște poporul, cum îi numește pe toți unul căte unul și ce povestesc despre ei?

145. Ce se povestesc despre dîna Cosânzana sau Sânzana și ce altu nume i se mai dă?

146. Cunoște ore poporul vre-o dină cu numele de «Filma»?

147. La nunți sau în alte întâmplări se cântă ore despre «Lada» și «Mana», și ce sunt acestea?

148. Ce povestesc poporul despre Drăgaica?

149. Ce povestesc poporul despre Strigoi sau Strigoi și despre Stafie, și prin ce se deosebesc aceste ființe unele de altele?

150. Ce povestesc poporul despre dracul și cum îl descrie?

151. Ce povestesce poporulă despre Ursite și cum le mai numește?
152. Ce povestesce poporulă despre Țele saă Dînsele și despre Iezme și cum le mai numește?
153. Ce povestesce poporulă despre Joîmarica și cum o mai numește?
154. Ce credințe și obiceiuri are poporulă în privința țilei sănătuiei Ion Botezătorului?
155. Ce este Papaluga sau Paparuda și cu ce fel de obiceiuri e însotită?
156. Ce povestesce poporulă despre Sburătoru și cum ilă mai numește?
157. Cunoscă ore poporulă de acolo vre-ună obiceiu sau vre-o credință cu numele de Turcă sau Țurcă?
158. Ce este Brezaia?
159. Ce sunt Borbósele?
160. Cum se petrecă pe acolo Colindele?
161. Ce povestesce poporulă despre Pricoliciu sau Tricoliciu și cum ilă mai numește?
162. Ce însemnatate aă în basmele și credințele de acolo Zmei și Balauri și cum sunt descriși de cătră popor?
163. Poporulă de acolo povestesce elă ceva despre «Ómeni roșii», și ce anume?
164. Ce obiceiuri sunt pe acolo în privința vrăjilor?
165. Cari sunt pe acolo cuvintele în privința bôlelor de om?
166. Cari sunt pe acolo cuvintele în privința bôlelor de vite?
167. Care este, după părerea poporului de acolo, pricina frigurilor, a epilepsiei, a holerei, a ciumei etc.?
168. Cum povestesce poporulă de acolo despre sănătul Petru?
169. Cum povestesce poporulă de acolo despre sănătul Ilie?
170. Ce alii sănii sunt mai socotii de cătră popor și pentru ce anume sunt mai socotii?
171. Cum împărtesce poporulă țiuă și năptea, necunoscându-i mărtirea precisă în ore sau césuri?
172. Dacă pe acolo țioa d'întaiu a fie-cării lune nu pără o numire deosebită, bună-óră : Sânvăsia lui Faur, a lui Mărțișor etc.?

173. Ce știe poporul său despre fie-care săptămâne, adecă le socotesce pe toate de o potrivă, ori face între ele vre-o deosebire ?
174. Ce povestesc poporul său despre Sânta Mîercuri, Sânta Ioî, Sânta Vineri, Sânta Duminică etc. ?
175. Ce fel de dobitoce său păsări socotesc poporul său de acolo ca mai plăcute lui Dumnezeu ?
- X 176. Sunt ore locuri, ape, pădură, movele său altă ceva, pe care poporul său le privesc ca sfinte ?
177. Poporul său el să fie ca sfintii pe Soarele și pe Luna ?
178. Ce sunt, după părerea poporului de acolo, Zorilă și Murgilă ?
179. Este ore pe acolo vre-un blăstem cu pomenirea Dunării bună-óră : bată-te Dunarea ! său altă-fel cum-va ?
180. Cari sunt prejudecățiile poporului de acolo în privința vîntului ?
181. Cum se numesc pe acolo deosebitele vînturi ?
182. Cunoscă ore poporul său de acolo nescăiva rugăciuni afară de cele bisericești ?
183. Cum își explică poporul căderea stelelor ?
184. Ce înțelege poporul prin *fapți*, — *punerea cuțitului și darea de argintu viu* ?
185. Ce este și cum se face *legarea* sau *deslegarea ploei* ?
186. Ce este *Mama pădurii* ?
187. Ce este *Ciurica* și ce sunt *Circovii* ?
- X 188. Ce credințe și obiceiuri are poporul asupra *anului noă*, a *bobotezi*, a *lăsatului de secu* ?
189. De ce scot băbeli ochii la sfintii zugrăviți pe biserică ?
190. Ce sunt *pasările cu ciocul de foc* ?
191. Ce este *vîntul turbat* ?
192. Ce înțelege poporul prin *toca din cer* ?
193. Ce crede poporul despre curcubeu ?
194. Ce este *rodul pământului* ?
195. Ce e *mânicătorea* ?
196. Ce e *focul lui Sân-Medru* ?
197. Ce e *iarba fărelor* ?
198. Ce sunt *pocîndei și colacerii* ?
199. Ce e *césornicul casei* ?

200. Ce credință are poporulă despre Raiu și despre Iadu?
201. Ce înțelege poporulă cândă dice: «pe cel-alt terim»?
202. Ce se înțelege cu *Craiū-noū*?
203. Cum își explică poporulă *eșirea cu plinū*, — *eșirea cu secū*?
204. Ce este *Spiridușulă*?
205. Ce sunt *căpcăunii* său *cătcăunii* și cum altu-felă se mai chiamă?
206. Ce crede poporulă despre *Vremea d'apoī*?

ДІЛОВАД АКІСІТАТС

АМАНДІНА

ІЛЮЕТАД АНДАНГА

АМБОДАДАМІД

САІСАН ВІВІ

www.dacoromanica.ro